

புயலை வெல்லுங்கள்!

வருடத்திற்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு முறை தமிழ்நாட்டிற்கு புயல் வரும். ஆனால் பெரும்பாலோருடைய வீட்டில், முக்கியமாக பள்ளிக் கூடம் செல்லும் குழந்தைகள் இருக்கும் வீட்டில், காலை வேளையில், கிளம்பும் பாருங்கள் புயல்...! அப்பப்பா... திங்கள் முதல் சனிக்கிழமை வரை தினமும் புயல்தான்! இதை மிகைப்படுத்துவதற்காக சொல்லவில்லை. பெற்றோர்களிடம் கேட்டால் தெரியும் இது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்று.

அதென்ன எப்படி தினமும் புயல் அடிக்கும்? இது தானாகவே உருவாகிறதா அல்லது உருவாக்கப் படுகிறதா எப்படி இந்தப் புயலடிக்கும்? கொஞ்சம் யோசிக்கலாமே! இதனால் ஏற்படும் விளைவுகளைத் தெரிந்து கொள்வதோடு இந்தப் புயலைச் சமாளிக்கவும் தவிர்க்கவும் முயற்சிக்கலாமே.

பிள்ளைகள் பள்ளிக்குக்கிளம்பும்போது எழும் பிரச்சனையாக மட்டும் நினைப்பதை விட, இதை பிரச்சனையின் அறிகுறியாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஏனென்றால் அந்த அளவுக்கு காலையில் டென்ஷன் இருப்பதால் ஒவ்வொரு வீடும் அமளி துமளி படுகிறது.

காலையில் லேட்டாக எழுந்திருப்பது; வேண்டிய பொருள்கள் கிடைக்காமல் போவது; எல்லாவற்றையும் கடைசி நிமிடத்தில் செய்வது; காணாமல் போனவற்றைத் தேடுவது; இப்படி பல தினுசான சூழ்நிலைகளை இந்த புயல் உருவாகக் காரணங்கள்.

“நேற்றே எடுத்து வைக்கக் கூடாதா, நான் என்ன உன் வேலைக்காரியா, வேலைக்காரனா... எல்லாவற்றையும் எடுத்துத் தர, நீ எப்பவும் இப்படி தான். லாஸ்ட் மினிட்டில் எல்லாவற்றையும் செய்து என்னை லேட்டாக்கி விடுகிறாய்” என்ற சரமாரியாக வசைவுகள். பலமான காற்று அடிக்கும் கட்டம் இது.

இங்கும் அங்கும் ஓடி, பொருள்களை எடுத்துக் கொடுத்து, தான் சாப்பிட்டு (என்ன சாப்பிடுகிறோம் என்ற உணர்வு இல்லாமல்), கிச்சனில் அவசரமாக சாப்பாட்டை பேக் பண்ணி கரெக்டாக

எடுத்து வைத்து, அவரவர் கையில் கொடுத்து, வண்டியில் ஏற்றி, தானும் ஏறி, ஞாபகமாக வீட்டை பூட்டி ஓடுவது புயலின் உச்சக் கட்டம்!

போகும் வழியில் எதற்கும் சக்தி இருப்பது இல்லை ஓய்ந்தாற்போல் ஒரு நிலை. யாரோடும் பேசப் பிடிக்காது, சுற்றி என்ன நடக்கின்றது என்பதை உணர்வார்களா என்பதுகூட சந்தேகம் தான். போகும் வழியில் எத்தனையோ சத்தங்கள், குரல்கள் கேட்டாலும், அதை கவனிக்கவோ அல்லது அவற்றால் பாதிக்கப்படுவதோ இல்லை. சில பேர் விட்ட தூக்கத்தை மறுபடியும் தொடர்வார்கள். இது புயலுக்குப் பின் உள்ள மயான அமைதி.

லஞ்ச் பேக்குடன் பெற்றோர்களின், திட்டிகள், சமயங்களில் ஒன்றிரண்டு அடிகள் என வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டு போகும் குழந்தைகளின் மன நிலையைப் பற்றி சற்று எண்ணிப்பாருங்கள்.

புத்தகப் பையை சுமந்துகொண்டு தூக்கக் கலக்கம் போகாத நிலையில், உற்சாகம் இல்லாமல், மனதில் சொல்லத் தெரியாத அழுத்தத்துடனும் வருத்தத்துடனும் பள்ளிக்கூடம் போகும் குழந்தைகள் ஏராளம். இந்த மனநிலையில் அவர்களுக்கு பாடத்தில் எப்படி கவனம் இருக்கும்? கண்முன்னால், காலையில் வீட்டில் நடந்தவை, மலரும் கசப்பான நினைவுகளாக மனத்திரையில் ஓடிக் கொண்டிருக்கும். படிக்கப் பிடிக்காது, பள்ளிக்கூடம் பிடிக்காது, வீட்டிற்கு வரப் பிடிக்காது. என்ன செய்ய?

ஒரு புயல் அடிக்கப் போவது தெரிந்து அரசாங்கம் பல வழிகளில் மக்களை பாதுகாக்க செயல்படுவது போல், பெற்றோர்களும் காலைப் புயலைத் தவிர்க்க ஏதாவது செய்யலாமே!

இதற்கு செய்ய வேண்டியது, திட்டமிடுதல். திட்டமிட்டால் தினமும் செய்யும் தினசரி வேலை

களைச் சுலபமாகச் செய்து விடலாம். மேலும் எதிர்பாராமல் நடக்கும் நிகழ்வுகளையும் சமாளிக்க முடியும். இல்லாதரசிகள் மற்றும் வெளியே வேலைக்குப் போகும் இல்லத்தரசிகள் ஆகியோரின் கைகளில்தான் இதற்கான தலையாய பொறுப்பு இருக்கிறது. இப்படி பல வகையான பொறுப்புகளை பெண்களால் மட்டும் தான் செய்ய முடியும்.

முதல் நாளே, திட்டமிட வேண்டும். நாளைய சமையல் முதல் பள்ளிக்கூடம் செல்லும் குழந்தைகளுக்கு என்ன வாங்க வேண்டும், ஹோம் வொர்க் முடிக்க வேண்டும் என்பதை யோசித்து செயல்படுத்துவது முதல் கட்டம். புயலை தவிர்க்க, சரியான வேளையில் 6-8 மணிநேரத் தூக்கம் கிடைக்க தகுந்தாற்போல் தூங்கப் போவது இரண்டாவது கட்டம். பட்டணத்து வாழ்க்கையில் அடிபட்டுப்போனது தூக்கம்தான். சரியாக தூங்காததால்தான் பல பிரச்சனைகள் ஏற்படுகின்றன.

காலையில் குறித்த நேரத்தில் எழுந்தவுடன், இன்று ஒரு நாள், ஒரே ஒரு நாள், நிதானமாக இருப்பேன், யார் என்ன செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் பொறுத்துக் கொள்வேன், யோசித்த பிறகு வார்த்தைகளை அளந்து பேசவேன் என்று தினமும் ஒரு நாள் சபதத்தை எடுப்பது, காலையில் உருவாகும் சூழ்நிலைகளைச் சமாளிக்க நமக்கு சக்தியும் புத்தியும் கிடைக்க உதவும்.

ஏதாவது பிரச்சனை வந்தால், அதைத் தீர்க்க என்ன வழிகள் என யோசிக்கத் தோன்றும். குற்றம் கண்டு பிடிப்பதற்கு பதில் தீர்வுக்கான வழியை யோசிக்க வைக்கும். இதுபோல் செயல்பட்டால், எப்படிப்பட்ட புயலாக இருந்தாலும் சுலபமாகத் தப்பித்து விடலாம். ஒவ்வொரு குடும்பமும் மகிழ்ச்சியாக, “டேய் கண்ணா..! நல்லபடியா ஸ்கூல்க்கு போய்ட்டு வா!” என்று அன்பொழுக பெற்றோர்கள் குழந்தைகளை அனுப்பி வைப்பார்கள். குழந்தைகளும் ஜாலியாக சென்று படித்து எளிதாக வென்று வருவார்கள்.

-சுமதி நாராயணன்.